

HET DERDE TESTAMENT

KOSMOS

TIJDSCHRIFT OVER DE GEESTESWETENSCHAP VAN MARTINUS

Jaargang 47 juni 2020

MARTINUS

OVER MIJN
BESCHRIJVING
VAN DE GROTE
ANALYSES VAN
HET LEVEN
(2/2)

SAM ZINGLERSEN (#4)
uit: *Martinus, zoals wij hem ons
herinneren*

INFORMATIE OVER HET WERK VAN MARTINUS

Het tijdschrift *Kosmos* wordt uitgegeven om de lezer inzicht te geven in het wereldbeeld van Martinus (1890-1981), dat met zijn kosmische analyses de lezer tot humaniteit en naastenliefde wil inspireren. Dit wereldbeeld, dat de geestelijke wetten en principes van het leven helder uiteenzet, heeft Martinus beschreven in zijn levenswerk: *het Derde Testament*. Het werd geschreven voor mensen die een verklaring van het leven zoeken die zowel hun gevoel als hun intelligentie tevreden kan stellen, op verstand berust en logisch is. Martinus wilde zelf niet dat zijn werk tot de vorming van een sekte of vereniging zou leiden. Het is toegankelijk voor iedereen die de verklaring van de eeuwige levenswaarden in de vorm van logische gedachtenreeksen wil leren begrijpen.

INHOUD

3 Over mijn beschrijving van de grote analyses van het leven (2/2)

Martinus

19 Sam Zinglensen (#4) uit: *Martinus, zoals wij hem ons herinneren*

COLOFON

© 2020 Martinus Instituut, Kopenhagen,
Denemarken
Redactie: André Stroobant, Den Haag (m.m.v.
Gerard Oude Groen)
Layout: Jan de With, Asperen
Druk: Happy Copy, Kopieer- & Printservice,
Den Haag

Een uitgave van:
Stichting Martinus Centrum
Bautersemstraat 42
2518 PC Den Haag
tel. (070) 383 11 48 of (0570) 600 447
info@martinuscentrum.nl
www.hetderdetestament.nl

Prijs voor 4 nummers per jaar €20,00
Informatiemateriaal wordt gratis toegestuurd.
IBAN: NLI7INGB 0002 6646 92 - BIC: INGBNL2A

*Weergave van tekst- en beeldmateriaal uitsluitend na
schriftelijke toestemming van het Martinus Instituut.*

MARTINUS

OVER MIJN BESCHRIJVING VAN DE GROTE ANALYSES VAN HET LEVEN

13. De grootste belemmering om tot de hoogste kennis te komen

2/2

Eén onevenwichtigheidstoestand die als hoofdzaak het individu op zijn tocht naar het licht het langst parten kan spelen en die uiteindelijk een totale belemmering wordt om de hoogste kennis te verkrijgen, is zijn verlangen om uit te blinken. Zolang het de grootste wens van een individu is om beter te zijn dan anderen, doordringt deze wens zijn onderzoek, heel vaak zelfs zonder dat het individu zich daar echt van bewust is. Zijn onderzoek wordt dan in feite meer een *wedloop* – een langdurige wedstrijd of energieontplooiing om als eerste de kennis te verkrijgen waar zijn naaste het liefst alleen via hem toegang toe heeft – dan dat het een uiting is van een werkelijke drang om zich te bekwamen in

de grote liefde of *het liefhebben van de naaste als zichzelf* (Matth. 22:39). Het onderzoek van zo iemand is dus geen stimulans om zich op te offeren ten behoeve van zijn naaste, maar is *hamsteren*, het veroveren van geestelijke zaken, een manifestatie van de *begeerte naar het goud*, om een *rijk man* te worden, overgebracht naar een geestelijk vlak. Zulke wezens zullen dus de gelegenheid hebben om de *kapitalisten* van dat vlak te worden, als niet juist het verlangen om uit te blinken de grootste belemmering was om in bezit te komen van de hoogste geestelijke rijkdom. De mogelijkheid om *God te zien* kan niet *gehamsterd* worden, kan niet behaald worden als *de eerste plaats* in een *wedloop* die gestimuleerd of gedragen wordt door de angst dat de naaste als eerste aankomt. *Gods rijk* is geen concurrentieobject. Dat betekent natuurlijk niet dat deze individuen niet veel kennis kunnen vergaren of *hamsteren*, integendeel. Maar omdat alle werkelijk geestelijke kennis onmogelijk persoonlijk ervaren kan worden zolang het een uiting van *hamsteren* is, ijdelheid moet bevredigen of een streven naar macht is, blijft de geestelijke kennis van deze individuen slechts theoretisch, waar die al niet in dogma's tot stilstand gekomen is. De *gehamsterde zaken* zijn niet meer dan loze etiketten op producten die ze nog nooit persoonlijk beleefd hebben. Hun *uitgebreide kennis* of vermeende *hoge geestelijke positie* is slechts uiterlijke schijn, niet meer dan een reeks mooie woorden. Maar omdat die, zoals bekend, *de dwaas imponeren* of *verheugen*, kunnen de hier genoemde individuen werkelijk aanhangers en bewonderaars krijgen, leiders worden van kleine *religieuze gemeenschappen* of *kringen* en dus een zekere bevrediging van hun ijdelheid krijgen.

14. Wie meent te staan, zie toe dat hij niet valt

Omdat iets wat op vervalsing berust niet kan voortbestaan, kunnen genootschappen of kringen die meer op het

bevredigen van ijdelheid en op machtsbegeerte berusten dan op werkelijke liefde voor de mensen ook niet voortbestaan. Door roddel, afgunst en strijd om de leiding intern en door haat, intolerantie en weerstand naar buiten toe naar andere geestelijke bewegingen waarvan *concurrentie* gevreesd wordt, kunnen deze genootschappen hun reputatie als gemeenschap van *heiligen*, *gelovigen* of *verlosten* onmogelijk in stand houden en vallen daarom stuk voor stuk helemaal vanzelf uiteen. Maar de *leden* zijn een paar goede en onmisbare ervaringen rijker, zijn een klein stapje dichterbij de erkenning van de woorden van hun grote wereldverlosser: ‘Wie meent te staan, zie toe dat hij niet valt’ (1 Cor. 10:12).

15. Voor wie het koninkrijk der hemelen, kosmisch bewustzijn of de hoogste kennis naderbij beginnen te komen

Dat ik de bovenstaande analyse aangevoerd heb, is natuurlijk niet om wie dan ook op wat voor manier aan te vallen, omdat ik in allerhoogste mate inzie dat niemand

andere handelingen kan manifesteren dan die welke een kenteken zijn van de ontwikkelingstrede waarop hij staat. Zo'n aanval zou ook volkomen zinloos zijn, omdat beslist geen van de individuen op wie deze aanval gericht zou zijn, zich aangesproken zou voelen. Daarvoor zijn de betreffende wezens veel te zeer verzekerd van hun *onfeilbaarheid* of *verhevenheid*. Ze zullen veel eerder vinden dat de aanval op andere religieuze bewegingen, die vanwege hun onbewuste vrees voor concurrentie in meerdere of mindere mate als *vals*, als de verblijfplaats van *duistere machten*, als *werk van de duivel* en dergelijke beschouwd worden, terecht is. Deze analyse is daarom helemaal niet voor deze wezens bedoeld maar voor degenen die de juistheid ervan gaan beleven of ervaren, dat wil zeggen *degenen die de kronkelwegen en labyrinten van de ijdelheid beginnen te verlaten, degenen die er genoeg van zijn gaan krijgen om uit te blinken, degenen die het liefst onopgemerkt wensen te blijven, degenen die zijn gaan ontdekken dat ze niet zo hoog ontwikkeld zijn als ze dachten, degenen die zich klein zijn gaan voelen en zich ten opzichte van de religieuze wetenschap kinderen voelen*. Juist voor die wezens begint het koninkrijk der hemelen – dat wil zeggen de heilige geest, kosmisch bewustzijn oftewel de ware kennis over het leven – naderbij te komen.

16. Waarom we niet over andere mensen moeten oordelen of intolerant jegens hen moeten zijn

Maar laat mij, vóór ik verder ga, opmerken dat de eerder besproken individuen die ofwel tot de *gevoels-* ofwel tot de *intelligentie* categorie behoren, natuurlijk niet als *zondebokken* of als ongunstige of nutteloze medeburgers in de maatschappij beschouwd moeten worden, integendeel. Zo'n bewering zou net zo naïef en ten hemel schreiend ten opzichte van de eeuwige wetten zijn als de bewering dat kinderen niet

nodig zijn in de maatschappij. Net zoals het kinderstadium de poort is naar de zone van de volwassenen, zo vertegenwoordigen deze twee categorieën elk voor zich ook stadia die samen onvermijdelijk de poort naar de sfeer van de nederigheid zijn, die de grote voorhof van de *alliefde* is en waar de enige absolute ingang naar de *tempel*, het *heilige* en het *allerheiligste* zich bevindt. Net zoals kinderen op weg zijn volwassenen te worden, zo zijn de wezens van de genoemde categorieën ook onvermijdelijk op weg naar *de grote kennis*, op weg naar *het zien van God* en naar de beleving van *de grote liefde*, ongeacht hoe zeer ze vandaag de dag aangezien moeten worden als intolerant, belust op macht en veroordelend en dergelijke. *Al deze uitingen kunnen door de ware of volmaakte mens alleen opgevat worden als de manifestaties van een kind in het werkelijke leven of als uitingen van individuen die 'niet weten wat ze doen'.*

Deze individuen kunnen namelijk ook een zelfs grote liefde of sympathie tonen op de gebieden die tot hun eigen bewuste gebied behoren, zoals gezin, verwanten, vrienden en geloofsgenoten, alsmede de dingen die zij juist als *zaligmakend* beschouwen, terwijl ze heel ongevoelig en veroordelend kunnen zijn ten opzichte van alles wat voor hen anders van aard is.

Bovendien moeten we ook het enorme nut en de onovertroffen opoffering en strijd, vaak zelfs met hun leven als inzet, niet vergeten, die een groot deel van de wezens van deze categorie in de vorm van materieel, wetenschappelijk onderzoek levert voor de mensheid. Alle negatieve kritiek, intolerantie en *zich superieur voelen* aan de wezens van deze categorie kan daarom alleen maar getuigen van een gedachtenklimaat dat toont dat iemand zelf ook niet de nederigheid of eerbied voor alles en iedereen bezit die het talent voortbrengt voor het begrip voor en de beleving van *het werkelijke leven, de eeuwige waarheid of het rijk dat niet van deze wereld is* (Joh. 18:36).

17. De goede aarde voor de nieuwe kosmische wereldimpuls

We komen nu bij het derde soort wezens bij wie het gevoel en de intelligentie redelijk in balans zijn en die daarom hun gevoel – of ze er nu veel of weinig van hebben – altijd met voldoende verstand kunnen beteugelen. Omdat werkelijk verstand of werkelijke intelligentie harmonie tot stand brengt tussen de manifestaties van het individu en de wetten van het heelal, zal het bovenstaande betekenen dat in het dagelijks leven de magnetische aantrekking van deze individuen van de verschillende krachten in hun omgeving in evenwicht is.

Een versterkt of overdreven verlangen naar een bepaald iets is te wijten aan het tekort schieten van het verstand. Het verlangen of het gevoel heeft de overhand en de overdrijving wordt gemanifesteerd en dat leidt tot de ongelukkige omstandigheden die de karaktereigenschappen van de twee eerder beschreven categorieën werden. Deze ongelukkige omstandigheden zijn dus niet aanwezig bij een wezen bij wie gevoel en intelligentie zodanig ontwikkeld en zozeer in harmonie zijn dat de grondtoon in het karakter van het individu identiek wordt met de *alliefde*, die op haar beurt het algehele evenwicht of de algehele onpartijdigheid tussen het individu en zijn omgeving is. *En juist op dit evenwicht berust het talent voor het begrip en daarmee voor de ontvankelijkheid voor de grote analyses van het leven.*

Zoals uit hoofdstuk 5 in *Livets Bog* blijkt, kunnen de genoemde categorieën verder gespecificeerd worden in categorieën en afdelingen. Daarom zal ik me hier beperken en enkel opmerken dat de wezens van de evenwichtscategorie natuurlijk niet allemaal even ver ontwikkeld zijn maar in gradaties voorkomen. Alleen de wezens ervan die de oude wereldimpuls, dat wil zeggen de gangbare religieuze dogma's en letterlijke opvatting, aan het ontgroeien zijn,

kunnen *hoogintellectueel* genoemd worden en zijn daarom identiek met *de goede aarde* (Matth. 13:1-9) voor het zaad van *de nieuwe kosmische wereldimpuls*. (Zie ook *Livets Bog*.)

18. De reactie van de gevoels- en intelligentiemensen op mijn uitleg van de eeuwige waarheden

Omdat mijn lezingen, mijn werk *Livets Bog* en het tijdschrift *Kosmos* plus mijn symboliek *zaad van deze wereldimpuls* zijn, *verklaringen van de eeuwige waarheden* zijn, en al deze informatie voor iedereen toegankelijk is, omdat mijn lezingen openbaar zijn en mijn literatuur door iedereen gekocht kan worden, is het duidelijk dat niet voorkomen kan worden dat iets van dat zaad in alle drie de soorten 'aarde': *de intelligentie-, gevoels- en evenwichtscategorie* valt.

Omdat de *intelligentiemensen* alleen maar kunnen vibreren in puur fysiek ervaringsmateriaal en daarom geestes- of gevoelservaringsmateriaal als niets anders dan fantasie kunnen opvatten, zijn zij bijna te beschouwen als '*steenachtige plaatsen*' voor het genoemde zaad. Het zijn pure *materialisten*. Negatieve, denigrerende opmerkingen over mijn uitleg van de grote levensvraagstukken zijn de tekenen waarmee ze hun ontwikkelingstrede en hun niet ontvankelijk zijn voor elke hogere kennis onthullen.

Omdat de *gevoelsmensen* vanwege de overheersing van de ijdelheid in hun bewustzijn in plaats van die van het verstand hun eigen levensopvatting als de *enig zaligmakende* beschouwen en daardoor bovendien in iedere andere opvatting concurrentie zien, zijn *intolerantie en weerstand de kant van hun karakter die het gemakkelijkst ten opzichte van mijn uitleg van de grote waarheden opgewekt wordt*. Ik hoop echter dat alle vrienden van mijn verlichtingswerk uit het bovenstaande begrepen hebben dat deze wezens onschuldig zijn, omdat hun handelwijze immers toe te schrijven is aan een onrijpe

bewustzijnstoestand en dat ze dus in feite niet weten wat ze doen en dat het als gevolg hiervan *volstrekt onnatuurlijk zal zijn om deze wezens niet met begrip en vriendelijkheid tegemoet te treden.*

19. De wezens in wie Gods beeld in hun dagelijkse doen en laten zichtbaar wordt

Van de *evenwichtswezens* zijn de verst of hoogst ontwikkelde individuen *bij wie elk verlangen om te willen uitblinken ontbreekt. Het zijn wezens die rustig, sympathiek en begripvol tegenover alles en iedereen staan. Het zijn wezens die gemakkelijk kunnen zwijgen als anderen veel te ijverig hun kennis willen tonen. Het zijn wezens die op geen enkele manier macht of roem wensen. Het zijn wezens die het allerliefst onbekend en onopgemerkt willen leven en alleen in de openbaarheid treden in gevallen waarin niet ijdelheid maar plichtsgevoel een beroep op hen doet. Het zijn wezens die beslist geen wens koesteren om anderen te overtroeven, maar die zich gezond en natuurlijk ontwikkelen. Het zijn wezens die in hoge mate alles wat leeft beginnen lief te hebben, waardoor ze in overeenkomstige mate afschuw voelen voor doden, verwonden en verminken. Dat geldt zowel naar buiten toe naar hun zichtbare medewezens zoals dieren en mensen als naar binnen toe naar de microindividuen in hun eigen organisme. Bijgevolg hebben ze er*

weinig moeite mee om vegetariër te worden en kunnen ze gemakkelijk ophouden met eventuele ondermijnende gewoontes zoals het gebruik van tabak, alcoholische dranken en andere bedwelmende middelen, wat allemaal ziekmakende, verminkende en dodelijke middelen voor de microindividuen zijn.

Onder deze evenwichtswezens bestaat dus een groot talent voor de ontvankelijkheid voor het zaad van de grote nieuwe wereldimpuls. Voor hen is mijn uitleg van deze impuls – mijn grote kosmische analyses of de hoogste kennis over God, over het levende wezen, over de liefde – precies de passende, stimulerende voeding voor de in hen aanwezige goede eigenschappen of kiemen voor volmaaktheid. De genoemde wezens nemen de eeuwige wijsheid in nederigheid, dankbaarheid en liefde tot zich. Ze horen, zien en bewaren het woord in hun hart. En Gods beeld groeit stilletjes in hun dagelijkse manifestaties en gedrag door.

20. Wanneer mensen teleurgesteld raken over vrienden die geen interesse hebben in geesteswetenschap

De vrienden van mijn werk willen natuurlijk graag dat iedereen – zoveel als maar mogelijk is – in hun kennissenkring deelgenoot zal worden van het zaad of van de kennis die door mijn werk toegankelijk is. In hun liefde voor mijn Zaak proberen ze anderen ertoe te bewegen om de literatuur te bestuderen en proberen ze hen mee te nemen naar lezingen. Soms gebeurt het dan dat de vrienden of bekenden die ze meegenomen hebben in meerdere of mindere mate vertegenwoordigers zijn van de twee genoemde vormen van minder goede aarde. Deze wezens komen dan met kritiek die soms zelfs in de buurt van verontwaardiging en weerstand tegen mijn Zaak komt. Gelukkig gebeurt het niet in heel veel gevallen, maar de vrienden van de Zaak die op een gelukkige uitkomst van hun inspanningen hadden gehoopt,

zijn natuurlijk teleurgesteld en gaan erover nadenken of mijn verlichtingswerk misschien voor de meesten toch veel te moeilijk is en dat er daarom veel te weinig zijn die het nieuwe zaad kunnen accepteren. Onder andere juist daarom ook heb ik mij genoopt gezien om dit artikel rond te sturen en de werkelijke situatie uit de doeken te doen.

21. Hoe mensen die de geesteswetenschap als basis voor hun leven hebben zich ten opzichte van andere wezens dienen te verhouden

Zoals mijn vrienden nu gezien hebben, zijn er dus drie soorten aarde waarvan *eigenlijk alleen de derde deugt*. Van de twee andere zal er overwegend slechts negatieve kritiek en weerstand komen. Het gaat er dus vooral om dat de mensen hun onderscheidingsvermogen ontwikkelen, zodat ze niet op de verkeerde mensen gaan inpraten. Die hebben immers hun eigen levensopvatting, hun eigen weg naar het licht. En het zal niets minder dan een overval zijn als men zich daarin mengt. Degenen die ontvankelijk zijn zullen heus mettertijd komen. *Niet de honing gaat naar de bijen, maar de bijen komen naar de honing.*

Bovendien moeten degenen die mijn werk bestuderen er ook voor waken dat ze niet net zoals de eerder genoemde individuen gedreven worden door ijdelheid. Ijdelheid kan namelijk nog voorkomen bij enkele van de geïnteresseerden die zich nog in de grensgebieden tussen onevenwichtscategorieën en evenwichtscategorieën bevinden, en deze ijdelheid kan onder andere leiden tot een sterker verlangen naar veel aanhangers in plaats van naar een hoge kwaliteit van hen. Dat is natuurlijk het tegenovergestelde van wat het verstand zegt, namelijk een groter verlangen naar hoge kwaliteit in plaats van naar veel aanhangers. Duizend individuen met de honderd procent juiste ontvankelijkheid zijn natuurlijk een veel groter voordeel en vertegenwoordigen

een veel grotere kracht voor de Zaak dan tienduizend individuen met maar tien of twintig procent ontvankelijkheid. De resterende negentig of tachtig procent zal alleen maar weerstand zijn en naar buiten toe een onwaarachtige en schadelijke vertegenwoordiging van de Zaak zijn. *Daarom is de kwaliteit een hoofdvoorwaarde, het aantal ondergeschikt. Met de onwankelbare kwaliteit groeit ook het aantal constant, wat binnen mijn werk ook in hoge mate een feit blijkt te zijn.*

22. Als ik de uitdrukking ‘de Vader en ik zijn één’ gebruik

Omdat mijn lezingen openbaar zijn, kan niet voorkomen worden dat er mensen naartoe komen die niet bij voorbaat iets van mijn werk kennen. Op deze mensen kunnen mijn lezingen natuurlijk tot op zekere hoogte onnatuurlijk of misschien zelfs als opschepperij overkomen, ja, mogelijk zelfs op mensen van wie eigenlijk verwacht kon worden dat ze er ontvankelijk voor waren. Wat botst met de opvatting van deze mensen is met name dat ik in het belang van de waarheid genoodzaakt ben te vertellen dat *‘ik en de Vader één zijn’* (Joh. 10:30) en dat mijn verlichtingswerk te danken is aan een *overschaduwing door de heilige geest* (Luc. 1:35). Zo’n verklaring kan natuurlijk de indruk geven van hoogmoed of godslastering. Deze opvatting kan op haar beurt, afhankelijk van het temperament van de betreffende toehoorders, zodanig op hun overigens zo ontvankelijke instelling werken dat deze ondermijnd wordt en tot enige verontwaardiging leidt.

In verband hiermee kan ik alleen verwijzen naar de aanwijzing die de eigen grote leraar en stichter van het christendom gegeven heeft, namelijk dat *‘we de boom zullen kennen aan zijn vruchten’* (Matth. 7:16-17) en dat we overigens het begrip *‘oordeel niet, want met het oordeel dat u geeft zult u zelf geoordeeld worden’* (Matth. 7:1-3) niet moeten vergeten.

23. De bron waaruit ik mijn kennis put

Wanneer een waarachtig schrijver een werk schrijft of een spreker een lezing geeft, vermelden die meestal de bronnen waaruit ze hun kennis putten. Als ik een lezing geef, voel ik me ook verplicht om mijn toehoorders de bronnen te vermelden waaruit ik mijn kennis put. *Dat ik die niet van andere personen heb, niet uit bestaande literatuur of door de een of andere academische opleiding zoals anders gebruikelijk is voor leraren, maar dat ik juist zelf de bron van al mijn kennis ben, omdat ik een belevingsvermogen heb dat nog niet zo algemeen voorkomt, verplicht mij natuurlijk niet om die verborgen te houden en zo de ware bron van mijn kennis geheim te houden. Vooral niet omdat de genoemde bron een vervulling is van een belofte waarin elke ware christen moet geloven, omdat die uitgesproken is door de hoogste autoriteit van deze godsdienst en inhoudt dat iedereen het mysterie van het leven zal gaan begrijpen. Die belofte luidt onder meer zo:*

‘Maar de Trooster, de Heilige Geest die de Vader zenden zal in mijn naam, die zal u alles leren en te binnen brengen wat ik u gezegd heb.’ (Joh. 14:26)

‘En als Hij komt, zal Hij de wereld overtuigen van zonde en van rechtvaardigheid en van oordeel;’ (Joh. 16:8-9)

‘Maar wanneer Hij komt, de Geest der waarheid, zal Hij u de weg wijzen naar de volle waarheid;’ (Joh. 16:13)

24. Mijn kosmische ervaring of de beleving van de heilige geest

Wat zegt die belofte en wat heeft die met mijn literatuur en lezingen te maken?

Nou, het juiste begrip van deze belofte is een maat om te meten of mijn werk identiek is met de juiste vruchten.

Christus die zijn kennis niet van andere personen of van enig literair genootschap had, had ervaren dat kennis op een

heel andere manier beleefd kan worden dan de puur materiële aardse vorm. En omdat deze kennis juist altijd uitsluitend een verheven, absoluut ware en liefdevolle kennis was, inspireerde hem dat om die *de heilige geest* te noemen.

Omdat geest hetzelfde is als bewustzijn, zal *de heilige geest* dus hetzelfde zijn als *heilig bewustzijn*. Dat de discipelen in verwarring waren met betrekking tot deze bewustzijns-toestand en de kennis die ervan uitstraalde, omdat zij dit bewustzijn zelf niet hadden, is natuurlijk niets anders dan wat zich in onze tijd herhaalt, waarin duizenden mensen totaal onbekend zijn met de werkelijke en ware aard van dit bewustzijn. Maar Jezus heeft voorspeld dat iedereen het zal krijgen en dat het hun alle dingen zal leren. We weten ook uit de eigen leer van de christelijke godsdienst dat deze geest de discipelen met Pinksteren overschaduwde en dat ze '*met andere tongen spraken*' (Hand. 2:4), wat natuurlijk niet zozeer andere talen betekent maar andere of nieuwe kennis. Tegelijk wordt verteld dat de gebeurtenis ingeleid werd door enkele lichtverschijnselen in de vorm van '*tongen als van vuur*', die boven de hoofden van de apostelen oplichtten.

Let wel, door deze lichtverschijnselen krijgen we een teken dat de genoemde geest in verscheidene andere situaties in lang vervlogen tijden andere wezens overschaduwde heeft. We kunnen helemaal teruggaan naar Mozes, die schapen hoedde in de woestijn. Wat was dat voor een braambos die brandde? En wat was dat voor een stem die hem beval zijn schoenen uit te trekken, omdat de plek waar hij stond heilig was (Exod. 3:1-6)? Noch de stem, noch het vuur was fysiek maar bovenfysiek van aard. Mozes had het vermogen gekregen om met bovenfysieke realiteiten te communiceren, had een nieuw bewustzijn gekregen waardoor hij omgevormd werd tot een groot leider van het Israëliëse volk.

Iets dergelijks gebeurde ook met Paulus die op weg naar Damascus door een *wit licht* omhuld werd (Hand. 9:1-5). Werd

zijn bewustzijn niet ook omgevormd? Werd zijn *taal* niet omgevormd om van die van een tegenstander tot die van een voorstander te worden?

Als die dingen ooit hebben kunnen plaatsvinden, waarom zouden ze dan niet ook opnieuw kunnen plaatsvinden?

Dat ik toen ik dertig jaar was, herhaalde malen door een sterk geestelijk of bovenfysiek licht omhuld werd en verschillende variaties van een vuurdoop beleefd heb – wat tot gevolg had dat ik ook in vreemde talen, dat wil zeggen vanuit nieuwe kennis sprak, vanuit mogelijkheden sprak waarover ik daarvóór niet kon beschikken – is dat dan niet hetzelfde goddelijke fenomeen als wat de personen in de Bijbel beleefd hebben?

Omdat mijn lezingen, tekst en afbeeldingen aan degene die aan voldoende voorwaarden voldoet, bewijzen dat wat ik zeg de waarheid is, en dat dit door mijn intiemste kennissenkring die mij jaren gekend heeft, bewezen kan worden, voel ik me niet alleen gerechtigd maar ook verplicht om te verklaren dat mijn eigen waarnemingsvermogen identiek is met de Heilige Geest of met de vervulling van datgene waarvan beloofd is dat ieder individu dat zou overkomen wanneer de tijd gekomen was. Ik zou een verrader van de werkelijke feiten zijn als ik mijn toestand verborgen hield, enkel en alleen omdat een aantal mensen in hun onwetendheid en naïviteit mij een godslasteraar zou vinden, met name omdat ik weet dat zulke wezens kleine kinderen zijn ten opzichte van de grote kennis en daarom ‘niet’ echt ‘weten wat ze doen’.

25. De garantie dat mijn kosmische analyses identiek zijn met de eeuwige waarheid

Dat mijn verlichtingswerk juist door de heilige geest tot stand komt, kan hieraan gekend worden dat mijn analyses op geen enkel gebied een ander antwoord geven dan de liefde. Ze zijn overal één grote verdediging voor het naleven van het grote gebod ‘Heb elkaar

lief (Joh. 15:12). Ze zijn niets minder dan een mathematische verklaring van de onsterfelijkheid, van 'wat een mens zaait, zal hij oogsten' (Gal. 6:7). Ze maken een eeuwig verheerlijkt bestaan op het fysieke vlak zichtbaar, neergetransformeerd en toegankelijk gemaakt voor aardse ogen en oren.

Ik ben zelf het levende bewijs voor het feit dat iemand kennis kan verkrijgen via andere wegen dan de tot nu toe voor de aardse mensen erkende en bekende wegen en bronnen, en dat ik tegelijkertijd door mijn werk publiekelijk zichtbaar ben voor eenieder die de behoefte en het vermogen heeft om te zien, te horen en waar te nemen.

Iedere opvatting die mij bijvoorbeeld bestempelt als godslasteraar of bedrieger, als hoogmoedig en zelfingenomen heeft geen verbinding met de werkelijkheid en berust alleen op onwetendheid, ijdelheid en intolerantie.

Mij tegenwerken is de waarheid tegenwerken. De waarheid tegenwerken betekent de strijd aanbinden met de zon en de baan van de sterren trotseren.

Als verdere garantie voor de omstandigheid dat mijn werk identiek is met de waarheid, kan aangevoerd worden dat het voor degenen die het vermogen en de behoefte hebben om het te bestuderen een mathematische verklaring is waarbij elk ding in het goddelijke,

allesomvattende wereldplan past als een factor om een onwankelbaar, rationeel, liefdebevorderend doel te vervullen, wat voor de ontwikkelde geestesonderzoeker de culminatie van de hoogste garantie is, waarop het identiek-zijn van elke wereldopvatting met de waarheid of de werkelijkheid gebaseerd kan worden, en waarbij van elke andere wereldopvatting die hiervan afwijkt in overeenkomstige mate bewezen kan worden dat die vals is.

26. Waarom mijn openbaring alleen maar licht kan zijn en licht kan worden

Degenen die mijn werk niet op die manier kunnen onderzoeken en daarom niet de genoemde garantie kunnen krijgen, zou ik willen verzoeken om te kijken of ik op enige manier met mijn werk de duisternis gestimuleerd heb, of mijn grote kosmische analyses niet altijd onpartijdig wijzen naar de bronnen voor lijden en de bronnen voor geluk. Onderzoek of die bronnen niet in overeenstemming zijn met de kern van wat in de Bijbel en in werken van andere grote godsdiensten staat en u zult dan een wonderschone overeenstemming in de principes vinden. Als daarbij komt dat ik geen enkel individu in enige op mij of op mijn werk gebaseerde sekte, vereniging of geloofsbelijdenis wil inkapselen, maar dat ik ervoor strijd dat het individu zijn volledige vrijheid kan bewaren om op alle gebieden en in alle sectoren licht te bestuderen, te zoeken en te vinden waar licht te vinden is en daardoor helder kan leren denken en zuiver kan beleven, is mijn werk, mijn missie, alleen maar licht, kan het alleen maar licht zijn en kan het alleen maar licht worden.

Dit artikel is opgenomen in het boekje nr. 12 met als titel: *Over mijn kosmische analyses*. De twee inleidende paragrafen hebben een andere inhoud. Het artikel is in *Artikelsamling 1 (Verzamelde artikelen 1)* opgenomen vanwege zijn tijdgebonden stempel. Het is voor het eerst verschenen in de Deense Kosmos nr. 11, 1934.

Uit het boek: *Martinus, zoals wij hem ons herinneren*

.....

Martinus zoals ik hem gekend heb

SAM ZINGLERSEN

Hij (Martinus) was er best tevreden mee, dat hij gedurende heel zijn leven bijna onbekend bleef in zijn vaderland. Dikwijls heeft hij met een glimlach verklaard dat het overweldigende materialisme van ons Denen er zeker de wezenlijke oorzaak van was, dat hij juist hier geboren werd. Onze materialistische mentaliteit verhinderde dat hij veel te veel bij zijn werk gestoord werd.

Desondanks waren er in de tijd dat hij leefde toch genoeg helpende handen om zijn missie te laten slagen.

#4

Gedurende zijn lange leven heeft Martinus honderden lezingen gegeven. Hij sprak altijd zonder manuscript. Zijn eerste lezing gaf hij toen hij veertig was, en de laatste toen hij negentig was.

Gedurende de eerste 25 jaar had men geen bandopname-apparatuur, maar er bestaan vele stenografische verslagen van de lezingen uit die periode.

Daarna werden bijna alle lezingen van Martinus op band opgenomen. De meest inspirerende lezingen gaf hij van toen hij 45 jaar oud was tot hij 75 jaar oud was. Na die tijd was hij zelf niet altijd helemaal tevreden over zijn lezingen, en soms gebeurde het dat hij onmiddellijk na een lezing vroeg om de band te wissen.

Een groot aantal lezingen is in boekvorm uitgekomen.

Zelfs toen Martinus tachtig was, gaf hij in het winterseizoen een aantal lezingen in het Instituut.

<p>MARTINUS Lezing morgen 9 febr. 20.00 uur: KOSMISCH BEWUSTZIJN Martinus Instituut Mariendalsvej 94 – Toegang 5,00</p>	<p>MARTINUS Lezing maandag 10 nov. 20.00 uur: DE ONZICHTBARE WERELD Martinus Instituut Mariendalsvej 94 - 96</p>
---	--

De lezingen werden op maandagavond gegeven, en ze werden aangekondigd in een paar zondagskranten.

Een man wilde graag weten of vroegere wereldleraren zoals Boeddha en Mohammed kosmisch bewustzijn gehad hadden.

Martinus verklaarde, dat ze enkele kosmische flitsen beleefd hadden, maar geen kosmisch bewustzijn gehad hadden.

Soms werd aan Martinus gevraagd of hij kon vertellen wanneer en hoe de grote Cheops piramide in Egypte gebouwd was. Hij vertelde dan, dat die tussen 80-90 duizend

jaar geleden met behulp van geestelijke krachten gebouwd was voor de inwijding van de toekomstige farao. Alleen de geestelijk sterkste faraokandidaten konden de vele psychische beproevingen doorstaan waaraan zij in de piramide blootgesteld werden.

De piramide werd gebouwd door een broederschap of gemeenschap van ingewijde personen, die van andere en hoger ontwikkelde planeten hier naartoe gekomen waren om bij de vorming van een menselijke beschaving op aarde te helpen.

Dat was het antwoord dat Martinus gaf, wanneer hij in een groot gezelschap zat en de Cheops piramide ter sprake kwam.

Maar één keer is hij in een kleine kring van intieme vrienden iets verder gegaan in zijn verklaring, en onthulde hij, dat hijzelf een van de ingewijde personen was geweest die hier naartoe gekomen waren om de piramide te bouwen – en dat was 86 duizend jaar geleden.

Martinus verklaarde, dat toen Jezus in de tuin van Gethsémane zei: “Mijn Vader, indien het mogelijk is, laat deze beker aan Mij voorbijgaan!” (Matth. 26:37), hij niet voor zich-

zelf bad. Hij bad voor zijn microwezens, die hij het lijden wilde besparen.

Tijdens en na de oorlogsjaren 1940-45, toen Denemarken bezet was door Duitse nazitroepen, ontstond er geleidelijk aan geheel of gedeeltelijk gebrek aan vele waren – onder andere ook benzine. Daarom moest Martinus een paar keer van de fiets gebruik maken, als hij van Kopenhagen naar Klint moest. Hier staat Martinus in de zomer van 1946 voor Klintsøgård.

Pas in 1985 – vier jaar na het overlijden van Martinus – werd zijn naam in een Deense encyclopedie genoemd. Het was Lademanns encyclopedie, die de volgende regels aan hem wijdde:

Martinus: kunstenaarsnaam van de schrijver en filosoof Martinus Thomsen (1890-1981). Oorspronkelijk medewerker van een zuivelfabriek, maar kreeg in 1921 een openbaring, die hem volgens eigen zeggen inzicht gaf in de gees-

Citaat

.....

Dat mijn verlichtingswerk juist door de heilige geest tot stand komt, kan hieraan gekend worden dat mijn analyses op geen enkel gebied een ander antwoord geven dan de liefde.

.....

telijke wetten van het bestaan, die door hem beschouwd werden als net zo logisch en verklaarbaar als de fysieke wetten. Zijn Geesteswetenschappelijke Instituut in Frederiksberg en het cursuscentrum Martinus Centrum bij Nykøbing Sjælland bracht aanhangers bijeen uit binnen- en buitenland. Hij schreef 41 boeken, onder andere 7 delen met de hoofdtitel *Livets Bog*, en was overigens aanhanger van een leer, die beschouwd moet worden als een combinatie van christendom, gnosticisme, de mystiek van Plotinus, Indiase reïncarnatie- en karmaleer en vegetarisme.

In de loop der jaren is Martinus vaak de vraag gesteld, of hij wist hoe lang hij hier zou leven. Hij antwoordde altijd, dat hij dat niet wist, maar dat hij er gerust op kon vertrouwen, dat hij voldoende tijd zou krijgen om zijn missie te volbrengen. “Maar ik hoop natuurlijk niet, dat ik zo oud word, dat ik me niet meer kan herinneren wat ik zelf geschreven heb!”, voegde hij er met een glimlach aan toe.

Zelfs al leefde hij zo'n 90½ jaar, hij kon zich nog steeds herinneren wat hij geschreven had. Maar het was natuurlijk onvermijdelijk, dat de leeftijd beetje bij beetje haar stempel op hem drukte. Hij liep steeds moeilijker en liep maar korte stukjes en altijd met een stok. En het spreekt vanzelf, dat de zeer zware belasting van zijn ogen door de talloze uren achter de schrijfmachine, een geleidelijke afname van het gezichtsvermogen met zich mee moest brengen. Maar hij droeg zijn toenemende fysieke moeilijkheden met een opgewekt humeur. Soms zei hij: “Mijn fysieke hersenen zijn oud, maar mijn kosmische hersenen zijn helemaal fris en niet verzwakt. Het kosmische bewustzijn heeft namelijk geen leeftijd!”

Zelfs toen hij negentig was, zat hij een paar uur achter zijn schrijfmachine te werken. Om zijn verzwakte gezichtsvermogen te ondersteunen had hij een modern tekstbehan-

delingsapparaat aangeschaft, dat de woorden vergroot op een leesscherf toonde.

Tot enkele dagen voor hij stierf, zat hij te schrijven, ofschoon er vele jaren daarvoor* al voldoende stof van zijn hand voorhanden was voor ons, om allemaal ons eigen kosmische bewustzijn te kunnen verkrijgen.

Wordt vervolgd.

* Toen deel zeven van *Livets Bog* in 1960 was verschenen, zei Martinus dat de mensen nu voldoende stof hadden ontvangen om zelf kosmisch bewustzijn te kunnen krijgen.

Internationale weken in Martinus Centrum Klint 2020 van zondag 26 juli t/m vrijdag 7 augustus

Week 5: 26 juli-1 aug. – De zin van het leven

Week 6: 2 aug.-7 aug. – Van mystiek naar geesteswetenschap

Reserveren via telefoon 00 45 3834 6280, ma t/m do 13.00-16.00 uur,
vrij 9.00-12.00 uur, of e-mail: info@martinus.dk

